

ת"פ 13733/07 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד איברהיםabo עדירה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 13733-07 מדינת ישראל נ'abo עדירה(עוצר)

בפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל - פמ"ד
עו"ב"כ עוז אטיאס

נגד הנאשם איברהיםabo עדירה (עוצר)
עו"ב"כ עוז נקש

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אציו כי מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מן המוחס לו בכתב האישום.

כתב האישום:

נגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות חמימות, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות חמימות, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, התפרעותו כהיעק לרכב.

על פי המתואר בכתב האישום ביום 14.7.5.23 בעקבות דיווחים שהתקבלו במשטרת הפרעות סדר בכניסה ליישוב שבב שלום הגיעו שוטרים למקום, וביניהם השוטר שלומי כהן (להלן "השוטר שלומי"). בmund זה ידו הנאשם מספר רב של בניינים לעבר השוטרים ואל עבר נידות משטרת. כתוצאה מיידי הבניינים נפגע השוטר שלומי בידו השמאלית וכן ניזוקו מספר נידות בכיר שנופצו שימושות הנידות וונגרמו להן פגיעה פוח.

במהלך האירוע הבחן השוטר אבי וקנין (להלן: "ויקני") ב הנאשם כאשר הוא משליך בניינים לעבר השוטרים ונידות המשטרת. בעקבות כך נכנס וקנין לאחת מהnidות והחל לנסוע לעבר הנאשם. כאשר הבחן הנאשם בנידות החל לברוח מהמקום בריצה. השוטר וקנין עצר את הנידת והחל לרודף רגלית אחר הנאשם תוך שהוא צועק לנאים: "עצור משטרת". כעבור מספר שניות הגיע השוטר את הנאשם, קופץ עליו והפילו על הארץ.

ה הנאשם נאבק בשוטר וקנין וניסה להשתחרר מחזתו, או אז, אחץ הנאשם באבן שגדלה כאגוף אשר באמצעותה ניסה לתקוף את השוטר בכיר שהניף ידו האוחצת באבן לעבר ראשו של השוטר. השוטר הצליח לאחוץ ידו של הנאשם וליטול עמוד 1

מןנו את האבן. לאחר מכן, הצליח השוטר לאזוק את הנאשם ולהובילו לנידחת.

זרת המחלוקת

בمعنىו לכטב האישום לא חלק הנאשם על עצם נוכחותו במקום האירוע. לדבריו, הגיע למקום על מנת לאסוף את האחיןנים שלו בני ה-13. חרף האמור, מכחיש כי יודה אבניהם עבר השוטרים וכי פגע בשוטר שלומי כפי המתואר. זה הכחיש את כל העימות עם השוטר וקנין לדבריו ונעוצר ללא כל התנגדות. הלה הוסיף כי כלל לא נעוצר על ידי השוטר וקנין אלא על ידי מספר שוטרים שלבשו מדי יס"מ. במהלך מעצרו אף פגעה בו אחת מהኒידות.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה בטיעוניה בכתב פירטה את עדויות של עדי תביעה 7, 2, ו-8 אשר קשורות את הנאשם להתרעות ולזריקת האבניהם. זו הפantha לכך שהשוטר וקנין חזר על כך שהוא התמקד בבחור אחד ופרטיו לבושו ושמרו עליו על קשר עין רציף עד למעצרו. העד ציר את מיקומו של הנאשם וכן את נתיב המילוט. לאחר שleckד השוטר וקנין את הנאשם הלה העבירו לשוטר ברוך אשר העבירו לשוטר מויאל ומשם הועבר הנאשם לתחנה.

עוד הפantha באת-כח המאשימה לעדותם של יתר העדים אשר תיארו את האירוע וכן את זריקת האבניהם במהלך השוטר שלומי וכן ניזוקו ניידות. בהתאם לעדותם של השוטר וקנין הנאשם נמנה על קבוצת המתפרעים ולפיכך יש לקושרו לפציעתו של השוטר שלומי מכוח דיני השותפות. בעניין זה צירפה אסופה פסיקה הטעמכת בעמדתה. אשר לעבירות ניסיון תקיפת השוטר, זו הפantha לעדותם של השוטר וקנין אשר תיאר כיצד ניסה הנאשם לפגוע בו עם אבן אותה החזיק בידו.

באת-כח המאשימה סבורה כי יש לתת אמון בעדויות השוטרים הוואיל ומדובר בעדים אובייקטיביים אשר פרסו את פרטיו האירוע כבדי ועדויותיהם משתלבות אחת בשניתה. בכך יש להוסיף את שתיקתו של הנאשם ואת גרטתו הכבושה אשר מחזקות את ראיות התביעה. אשר להימצאות עדות זהה של הנאשם בביתו (וזאת חרף העדות של וקנין בדבר זההו של הנאשם באמצעותה), אין בכך רבota, שכן וקנין העיד כי שבעה שבועות האחרונות אינה נתפסת כזמן היא מוחזרת למשפחה או לנאם גם ללא זכי"ד בנושא. בנסיבות אלו, סבורה המאשימה כי הכוח מעלה לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את המיחס לו בכתב האישום.

מנגד, בא-כח הנאשם הפנה בסכומי כתב לכך שתיקן כלו מבוסס על עדות יחידה של השוטר וקנין המזהה את הנאשם כמו שהשליך אבניהם. במהלך פרשת התביעה חזר העד בו בכל הנוגע לניסיונו הפגעה באמצעות האבן (אגב המעצר) וכי לדעתו כiem לא הייתה לנאם הייתה כל כוונה לפגוע בו. יש בכך ללמד על היטותו של העד להציג למסקנות נמהרות כפי שגם ארע בתיק אחר שבו זה העיד ובית המשפט לא קיבל טענתו.

השוטר וקנין הוא היחיד מבין כל השוטרים שטען כי הבין בנאים הגם שיתרת העדים ציינו כי לא ניתן היה לזהותם נכון השימוש ברימוני הגז, נכון היעדר תאורה במקום וכוכח היהות משליכי האבניהם רעלוי פנים. מעבר לכך, טען כי התרשימים שצייר השוטר וקנין בדבר נתיב הבריחה של הנאשם אינם תואם יתר העדויות של השוטרים, שכן, ע"פ הצייר מיקומו

של הנאשם היה מרוחק מהמקום שבו שהו המתפרעים. שתיקת הנאשם בחקירה זו מוסברת על ידי הנאשם ונובעת התנהוגותם המשפילה של השוטרים בתחנת המשטרה.

ב"כ הנאשם מוסיף כי הימצאות תעוזת זהות בביתו של הנאשם הנה בבחינת שקר מוכח של העד וקנין. לדידו, אין לקבל את הסבירו של העד בנושא שכן לא ידוע לנו של השבת תעוזת הזהות לבני משפחתו של העצור ולמצער נדרש לרשום זכ"ד בדבר השבת תעוזת הזהות וצד איש אחר שלא נתפס כמוצג. בשל כל אלה, עותר ב"כ הנאשם לזכותו מן המიוחס לו בכתב האישום.

פרשת התביעה:

עת מס' 2, השוטר אבי ועקבין:

המדוברبني שבסמוך להרלבנט שימש כקצין המודיעין של תחנת עיריות. הלה ציין כי קיבל דיווח על כך שקבוצה של 500 איש מתעדת להגיע תוך מספר דקות לכינסה של שבת שלום. בעקבות כך הזריר העד את הכוח שנכח במקום, 10 שוטרים במספר. כעבור מספר דקות דוח כי הכוח נרגם באבנים. בעקבות התפתחות זו העד יצא לכיוון מקום האירוע. הגיעו למקום הבחן בהמון המידה ובמעמד זה התמקד בבחור אחד אשר יידה אבניים לעבר הכניסה ליישוב. העד נכנס לרכב עם שוטרים נוספים והחל לנוע לכיוונו של אותו בחור עד שתפס אותו. כך מתאר העד את המאבק עם הנאשם: "זיהיתי אותו שהוא מחזקaban ביד. ברגע שהגעתי למקום פרקי. רצתי לעברו, תפsti אותו, הורדתי אותו לרצפה, אזקתי אותו, העפתי לו את האבן שהיתה לו ביד והעברתי אותו לנידת שהגע לאחורי עם שוטרים על מנת להביא אותו למעצר" (פרוטוקול מיום 16.2.15, עמ' 14).

העד ציין כי הכוח המשטרתי שנכח במקום (טרם הגיעו) היה מצומצם ולא האמצעים הדרושים לפיזור הפגנה. בשל כך, ולאחר נדע היקף ההתפרעות, דיווח ביגל המשטרתי כי כל שוטר פניו יכול לצומת שבת שלום. הלה ציין כי חלק מההפגנים כסו את פניהם וחילקו אותם פנים חשופות.

לענין זיהוי הנאשם ציין כי התמקד בפרט הלבוש שלו: מעיל אפור ומכנס טרנינג. הלה ציין כי הכניסה ליישוב שבת שלום מוארת בתאורת רחוב משני הצדדים ולכן לאחר שהבין בנאשם התמקד בו ונסע לעברו. הלה פירט כי הוא נסע בנידית ובמרדף הרגלי אחורי הנאשם עצק "משטרה" כך שהיה ברור שהמדובר במשטרה. לאחר הצליח להשתלט על הנאשם ולואזקו נלקח על ידי השוטר אברהם ברוך. (פרוטוקול מיום 16.2.15, עמ' 15 - 16). אשר לזיהוי, ציין כי הנאשם הועלה לנידת נערך עליו חיפוש שבמהלכו נמצאה תעוזת הזהות שלו.

בחירתו הנגידית חידד העד את ענין תאורת המקום וציין כי הכניסה ליישוב מוארת היטב אולם הנאשם ברוח לאזר של שטח פתוח אשר היה חשוב. העד שב וצין מפורשות כי זיהה את הנאשם מידת אבניים ולפיכך החליט להתמקד ולסתמן אותו. לאחר מכן פירט בהרחבה את המרדף וצין כי נסע כ- 30 מ' לטור השטח וזאת כאשר הנאשם בורחים ממנו רגלית וركן כאשר התקרב לנאים כ-15 מ' "פרק" מהnidit וחל לרדוף אחר הנאשם כ-10 מ'. הלה הדגיש כי לא פגע בנאים באמצעות הנידית.

לענין ניסיון התקיפה באמצעות האבן - ציין כי הנאשם ניסה לשחרר מהתפיסה שלו ותוך כדי עלול היה לפגוע בו באמצעות האבן. הלהוסיף כי הוא לא חשב כי הנאשם התכוון לפגוע בו אלא לשחרר מהtrap'ה (פרוטוקול מיום 16.2.15, עמ' 22).

עת/8 השוטר אברהם ברוּן:

עד זה ציין כי התבקש בקשר להגעה למקום האירוע. כשהגיע למקום השוטר וקנין ביקש ממנו לנסוע אחריו. לאחר זמן מה ראה את השוטר וקנין יצא מהרכב ורודף אחרי אדם מסוים וטופס אותו. הלה ציין כי ישב במושב האחורי של הנידת ולאחר מכן יצא להתקדם לעבר השוטר אשר מסר לו את החשוד כאשר הוא אזוק ידים, ואמר לו לחת את אותו למיחסום. הלה ציין כי לאחר מכן העלה את החשוד לנידת ונסע עמו למקום שבו השוטר חיים מוייאל ושם מסר לאחראן. הלה הדגיש כי לא ראה את המעצר אשר בוצע בידי השוטר וקנין (פרוטוקול מיום 16.2.15, עמ' 23 - 24).

בחקירה הנגדית הסביר כי בדו"ח הפעולה אשר נכתב על ידו (ובו ציין כי השוטר וקנין היה עמו בנידת) התכוון לכך שביצעו עמו את המעצר ולא לכך שפיזית הלה ישב עמו בנידת (פרוטוקול מיום 16.2.15, עמ' 25). מאידך,イトו בנידת היה השוטר קובי קוסה ועוד שוטרים שלא זכר את שם. (עמ' 25 ש' 2)

עת/7, השוטר חיים מוייאל:

עד זה במועד האירוע שימש כראש משמרת תחנת עירות. מעודתו של זה עולה כי כלל לא נכח במקום ההתרפות אלה היא יחסית מרוחק על כביש 25 וזאת במטרה לחסום את התנועה הזרמת מקום ובונספ', לשמש כמעין נקודת איסוף אחורי של עצורים. עוד ציין כי במהלך החסימה הגיע צוות ביישוש והשוטר אברהם הביא לו את העצור אשר הובילו ל"זיננה". בחקירה הנגדית חידד כי השוטר אברהם ברוּן לא הביא לו פיזית את הנאשם והוא גם לא ראה אותו מאחר וחסם את התנועה. העוצר הוביל לנידת שנסע בה והשוטר שעבד עמו שמר עליו בנידת.

צוות יס"מ עירות:

מעבר לשוטרים שעודותם פורטה לעיל, העידו 5 שוטרים נוספים שהגיעו ככוח אורגני לכינסה ליישוב שבגבו שלום ברכב אחד: אריק בן שמחון, מיכאל מדר, אלי דוקרker, שלומי כהן, ואلون שריקי. ארבעה מבין חמשת השוטרים מצינים כי עשו שימוש באמצעות לפיזור הפרות סדר, ארבעתם מדוחים כי, הגיעו למקום הייתה בסביבות השעה 23:30, למעט מיכאל מדר שמצין הגיעו הייתה בשעה 23:00.

עת/5 השוטר אריק בן סימון :

עד זה ערך את דוח הפעולה אשר סומן ת/4 והוגש כחקירה ראשית. בחקירה הנגדית ציין כי לאחר הקפיצה נעמדו הוא ואנשיו, כוח יס"מ, בכניסה ליישוב. כאשר הגיעו החמוץ אשר התחיל להשליך אבני התקבלת הוראה מהסupt"ח להשתמש באמצעות לפיזור הפגנות. הלה ציין כי הירי לא בוצע מטווח אפס אלא כי אם כ-60 מטרים לעירך ולאחר מכן

ההמון התפזר. זה צין כי הכוח שלו לא עצר מפגינים.

ע.ת/3, השוטר שוטר מיכאל מדר:

הודיעתו של עד זה ת/5 הוגשה חקירה ראשית. בהודעה זו הלה מצין כי: "היום בסביבות השעה 00:23 בכניסה לישוב שבב שлом התחליה התפרעות עממית של תושבי המקום, האנשים שהיו במקום ידו אבניים לעבר כוחות המשטרה שהיו במקום, במהלך ימי האבנים, מספר אבנים פגעו ברכב בו אני עובד מסווג איסוזו דימקס וכתוצאה מהפגיעה האבנים ברכב המשטרי נופצה השימוש הקדמית והרכב קיבל מכות בפח... שאלת: אתה יודע מי זה את האבן שניפיצה את הנידת? תשובה: לא, היה חשוך והוא רעלוי פנים...". בחקירתו הגדית צין כי הגיע יחד עם השוטרים: שלומי כהן, בן סימון, אלון שריקי, אליו דוקרker ואיציק בזוקה, הקצין האחראי. עוד מסר כי לא זיהה את המפגינים מאחר שהוא חשוך כאשר חלק מהם היו רעלוי פנים. בהמשך פירט כי לאחר שההמון השלים אבנים לעברם והשוטרים בתגובה השילכו רימוני עשן ההמון התפזר לשטח. זה מסר כי לא נעצר אף אדם על ידם.

ע.ת/9 השוטר אליו דוקרker:

דו"ח הפעולה שערק העד הוגש וסומן ת/6 בכפוף לחקירה נגדית. בדוח זה השוטר מצין כי בתאריך 5.7.14 בשמור לשעה 23:35 יחד עם שלומי כהן, אלון שריקי, מיכאל מדר, אריק בן סימון במקום כניסה לשגב שлом... "געתי למקום בהנחהית שלומי כהן וזהיתי בכניסה זריית אבנים לכיוון הכניסה לשגב שлом מכיוון החורשה הסמוכה לתחנת הדלק... זרקי שלושה רימוני הלם על מנת לפזר את ההמון ולאחר 10 דקות עברו 10 הדלקים...".

ע.ת/6 השוטר שלומי כהן:

דו"ח הפעולה של השוטר שלומי כהן ת/7 הוגש בהסכמה כחקירה ראשית. על פי האמור בדו"ח ביום 5.7.14 בשעה 23:30 יחד עם אליו דוקרker, אריק בן סימון, אלון שריקי ומיכאל נדב הוקפץ לכניסה לשגב שлом. על פי המתואר: "... בזמן שאנו עומדים על הצד התיכון לעוף לעברנו מתח של אבנים בכל הגדים, לאחר מספר דקות שנזריקות אבנים לעברינו ביקשתי מסמתק' עירות אישור להשתמש באמצעי פדרל... במהלך השימוש באמצעות זרקי שלושה רימוני הלם בשלב ההפרעות הסדר זהיתי את המתפרעים צועדים לכיוון שבגד חזקה מיד עליינו לרכבנו, הוראה של הסמתק' וצמצמנו לתוך שבגד שлом. לאחר מספר דקות כשהclock פוזר חזנו בחזרה לכניסה לשגב ונתנו להמשך משימות... זהיתי שהשימוש הקדמית של הרכב התנפיצה וכל האוטו קיבל אבנים לאחר חצי שעה המתנה בכניסה ליישוב עזבנו את המקום. אצין שנגעתי ביד באמצעות האמצעית...". הלה תיאר את ימי האבנים אשר במהלך פגעה אבן בידו השמאלית. זה צין כי הכוח שלו לא הצליחו לזהות את אלו שהשליכו אבנים וגם לא הצליחו לתפוס חשודים. זה צין כי הגיע כוח נוסף כעבור 10 דקות לאחר המהומה הנו"ל (פרוטוקול מיום 16.2.15, עמ' 38).

ע.ת/4 השוטר אלון שריקי:

דו"ח הפעולה של עד זה הוגש וסומן ת/8 כחקירה ראשית. בדוח זה מצין כי בתאריך 5.7.2014 בשעה 00:30 במהלך 5 עמוד

הקפאה שהתקבלה, קיבל דיווח כי ישנים מתפרעים המתקרבים לצומת שבב שלום ובכוונתם לשבש את התנועה בכביש 25. לדבריו, כשהגיע למקום זהה קבוצה של כ-100 איש לעיר מתקרבים לעברו והחלו לזרוק אבנים לעבר הנידות והשוטרים, זה הפעיל רימוני גז מתפצלים. לאחר מכן החלו המתפרעים לחזור לכיוון שבב שלום ולחזוב את המקום. עד זה חזר בחקירתו הנגדית על תיאור פיזור ההפגנה ועל כך שהכוח המשטרתי אשר עמו הגיע ניסה לתפוס מתפרעים ללא הצלחה. כמו כן, ציין כי כוח הבילוש הגיע בעבר רביע שעה - 20 دق' מתחילה האירוע (פרוטוקול מיום 16.2.15, עמ' 41).

פרשת ההגנה:

הנאשם בעדותו בבית המשפט תיאר את שairע במועד הרלוונטי כדלקמן:

"אחרי ארוחת הערב, קיבלתי טלפון מהחברים שהאחים שלי בדרך להפגנה, עם המונ אונשים. יצאתי מהבית עם עוד שני חברים מהמשפחה, לפני שהגעתי לצומת. אני גור בשגב שלום. עוד לפני שהגעתי לצומת, 500-600 מטר, ראיתי שכל האנשים בורחים, בכיכר שרפו את כל העמודים של התאורה, עד תחנת הדלק לצומת שבב שלום. ראיתי שתי ילדות, שהן באו לכיווני. שאר האנשים התפזרו, אני הימי קרוב לכיביש, נידית אחת נכנסה בי ומהנידת השנייה הקפזו עלי, תפסו לי את הראש, לקחו אותו מחוץ לשגב שלום והעבירו אותו לנידת אחרת, ממנה שני שוטרים לקחו אותו לתחנת ב"ש ושמו אותו במעצר. המתנתה שעה עבר לפני החקירה".

הנאשם ציין כי השאיר את הנעלים במקום ההפגנה ונותר כר במהלך החקירה. עוד ציין כי החוקר אמר כי אין עילית מעצר ושמע שIOSIPO לו דברים בדו"ח הסודי. הנאשם מסר כי לא נעצר על ידי השוטר וקנין וכך גם לא ניסה לתקוף אותו באמצעות אבן. (פרוטוקול מיום 16.2.15, עמ' 42, 48)

בחקירתו הנגדית ציין כי לאחר ששמע יריות ניסה לבРОוח אולם לא הצליח הוואיל ואחת מהנידות נכנסה בו בהמשך פרט כי קיבל מכח האגן. לדבריו, השוטר וקנין אשר העיד כי ראה אותו זורק אבנים משקר לכך ציין כי נעצר על ידי שוטרי יס"מ ולא על ידו (פרוטוקול מיום 16.2.15, עמ' 44). הלה הוסיף כי בעת המעצר כיסו לו את הראש ובחקירה המשיכו לתקוף ולקלล אותו (פרוטוקול מיום 16.2.15, עמ' 45 - 47).

בשלב הסיכומים ביקש ב"כ הנאשם להגיש את תעודת הזהות של הנאשם וזאת על מנת להוכיח כי השוטר וקנין אשר ציין כי זהה את הנאשם במועד האירוע באמצעות תעודת הזהות שלו שיקר הוואיל וזה הייתה מצויה בביתו.

בעניין זה העיד מר אקרם אל טראבין. זה ציין כי הוא אחין של הנאשם. הלה הביא עמו את תעודת הזהות של הנאשם אשר לדבריו הובאה מביתו של הנאשם באמצעות אשתו. העתק תעודת הזהות סומן ס'4. בחקירתו הנגדית ציין העד כי זו הייתה בבית הנאשם עד כה.

השוטר וקנין הובא לעדות פעמיים נספפת עד הזמה לעניין זה. בחקירתו הראשית חזר על כך כי כשעוצר את הנאשם

תעודת זהות הייתה בכיסו וכי באמצעותה זיהה אותו. עוד הוסיף כי ציוד אישי אשר אינו הכרחי להליך החקירה מוחזר למשפחתו של החשוד וכי הוא לא אמור לכתוב על כר זכ"ז.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את עדי התביעה, שמעתי טיעוני הצדדים וכן קראתי המוצגים השונים, מצאתי כי לזכות מחמת הספק את הנאשם מן המיחס לו בכתב האישום.

סלע המחלוקת בתיק זה נסוב סביר שאלת זהה של הנאשם כמו שידה אבנים לעבר השוטרים. את המחלוקת הנ"ל בתיקזה יש לפרך למספר שאלות משנה כאשר ביחס לכל אחת מהן, וכפי שיפורט בהמשך, ישנו מספר סימני שלאלה אשר מכילו יוצרות ספק המצדיק את זיכויו של הנאשם.

יכולת זהה - נתונים כלליים:

אליבא המאשימה, וכן גם מחומר הראיות המדובר באירוע בו נטלו חלק עשרות אם לא מאות אנשים שהתגוזדו החל מסמוך לתחנת הדלק בפניה לישוב שבב שלום ועד לטור היישוב על פני מרחק של יותר מקילומטר. המדובר בהפגנה רבת משתתפים אשר חלקם של האנשים על הכביש וחלקם נמצאים שני צדי בשטח. (ר' דוחות ת/4 - ת/8 וכן עדותם של וקנין). המדובר בהפגנה שהתרחשה בשעות החושך, סמוך לחצות כאשר מקור התאורה היחיד הנהו תאוות הרחוב. כשאלו הם פניו הדברים זהה אופי הזירה על בית המשפט לבחון בזירות רביה את העדויות הנוגעות לזהותו של הנאשם.

זהות הקונקרטי של הנאשם - נתונים המחייבים משנה זהירות:

זהותו של הנאשם כמו שירק אבנים וכמי שבسوוף של דברים נתפס מבוסס על עדותו יחידה של השוטר וקנין. אפילו מדובר בשוטר ולא אזרח, עדין שעלה שמדובר בעדות יחידה, על בית המשפט לבחון היטב את העדות זו ואת היתכנותה.

מעבר להיות זהה מבוסס על עדות יחידה הרי שבתיק זה אין מחלוקת כי תחילתו של זהה איינו "זהה פנים" אלא "זהוי פרט" לבוש" של אותה דמות שנצפתה מיידא אבנים. במקרה שפנוי, אין המדובר בפרט לבוש יוצא דופן בלבד את עינו של העד לא בצוותו ולא בצבעו. למעשה מדובר בדמות שלבשה על פי הנטען מעיל אפור ומכנס טרנינג שחור. צבעי בגדייה של הדמות אינם בולטים, לא כל שכן שעלה שמדובר בשעת לילה.

אופי המרדף: דו שלבי - בשטח חשור - קושי בשמירה על קשר עין:

מעבר להיות ההפגנה רבת משתתפים, בשעות לילה, ככל דמות שפרטיה לבושה כהים ואינם בולטים, בתיק זה נוספו שני מאפיינים נוספים שמקשים מבחינה אובייקטיבית על יכולת הזהוי. ראשית, המדובר במרדף שתחילהו באופן רכוב בנינית משטרתית ובהמשך מרדף רגלי. ביחס לכך, השוטר וקנין נוהג לבד ברכוב, ומתבגר הדברים בכל שלבים מהוביל תוך כדי המרדף גם לתפעל את הנינית לרובות עצירתה באופן בטוח, פתיחת הדלתות והמשך מרדף רגלי.

השוטר וקנין מעיד כי: "**תפסתי את הנאשם במרחך של 500 מ' מהכניסה לשגב שלום וכ - 150 מ' לתוכו השטח ..**". תיאورو זה השוטר וקנין מלמד כי הדמות איתה זהה לא רצה על הכביש אלא נכנסה עמוק אל תוך השטח. נמצא כי מרחק קצר יחסית לאחר תחילת המרדף אותה תאורות רחוב כבר אינה אפקטיבית ולמעשה מדובר בנסיעה ללא תאורה. השוטר וקנין בעצמו העיד כי: "**המקום מואר. בשטח כמובן זהה חשוך אבל כל הכניסה הראשית הייתה מוארת היטב**". השוטר וקנין לא פירט כיצד עקב אחר אותה דמות בשטח, בין אם באמצעות הפנסים של הבנייה (דבר שבעצמו מגביל הנהג לטוווח הפנסים) ובין אם באמצעות אחרים.

casicos בינויו הרי שגם אם בית המשפט רוחש אמון מלא לגרסתו של השוטר וקנין או אז עדין הנזונים האובייקטיבים מחיבים בדיקה מדוקדקת של זיהוי זה. בכך לא סימנו את היוכנו שכך למפורט לעיל מצטרפים נתונים נוספים אשר מבסיסים את אותו ספק סביר ביחס לאשמהו של הנאשם.

חוסר התאמה בין גרסתו של השוטר וקנין לעדויות האחרות בתיק:

בתמצית, על פי גרסתו של השוטר וקנין, לאחר שהגיע למקום, ההגנה עוד הייתה בעיצומה "... הבחנתי בהמון **מיידה אבני לעבר השוטרים..**" (עמ' 14 ש' 13), "...**כשאני הגיעתי למקום היו קבוצת מפעלים עדין שמיזדים אבני לעבר השוטרים**" (עמ' 18 ש' 4). "...**זהייתי קבוצה של אנשים שמיזדים אבני ..**" וכן: "...**זהייתי קבוצה של כ- 20 אנשים זורקים לעבר כוחות משטרה מהשטח**". (הודעה עמ' 1 ש' 3).

עוד מצין השוטר וקנין כי פרק זמן קצר ביותר לאחר שהגיע לשטח, החל במרדף לעבר הדמות: "... מהרגע שהגעתי תוך דקה או פחות עלייתי על רכב משטרה 4*4 וצעקתי לשוטרים לנוע לעבר המתרעים... אני אמרתי שאני הגיעתי תוך 7 דקות. כשהייתי הייתי עוד הפגנה. ברגע שהניסיונות התחלו לנוע לעבר המפגינים הם התחלו לروع לתוכו שגב שלום ואני עצרתי את הנאשם".

וכן:

"**הגעתו למקום, ירדתי מהבניין ראיתי מה שקרה, אחרי זמן קצר כ- 20 שניות או חצי דקה צעקתי לכלום לעלות לרכבים ולנווע לכoon המפיגנים..**" (עמ' 19 ש' 18).

במהשר ועל פי גרסתו, היצאה של שאר הכוחות אחורי הייתה מידית: "אחריו היו עוד שוטרים עם ניידות שנסעו אחורי, הם יצאו ממש אחורי..." ובדומה: "... ברגע שהגעתי לשם אמרתי לשוטרים לעלות על הרכבים ולנווע לשם. לא רק אני אלא גם מפקד הכוח שהיה שם. עליינו לרכבים ואני זכר שאני ועוד שני ניידות הגיעו לשם ונסענו לשם. זה השלב שבו הפכנו מגננה להתקפה".

שאלתם פנוי הדברים, מצופה היה שאר השוטרים שהיו יחד עם השוטר וקנין יתראו סיטואציה דומה של השלכת אבני מסיבית ומעבר מידית מגננה להתקפה.

חרף כך, התיאור של השוטר אברהם ברוך שרדף יחד עם השוטר וקנין בנית נפרדת אחר הדמות שהשליצה אבנים שונה תכליות שני ולדבריו, שהגיעו, כלל לא היו מפגינים במקום(!) : "ברגע הגעתם המפגינים לא היו... כשהגעתי מקום לא הבחנתי במפגינים ולא הבחנתי באנשים שהיו על הצומת ביציאה משגב שלום בחיבור לכיביש 25" (עמ' 25 ש' 31). ובהמשך: "על ספציפית לא זרקו אבנים".

אכן, אברהם מתאר שהגיע למקום אחרי השוטר וקנין : "ברגע שהגעתי בדיק שמדובר היה את הסימון של וקנין תבואו אחרי ונסענו אחרי והוא את המעדן של הבוחר..". חרף כך, אין בכך כדי להסביר את השינוי המהותי בתיאור הסיטואציה.

אפיו תמצא לומר כי מאז שנזרקו האבנים ועד הגיעו של ברוך למקום חלפו יותר מאות שניות בזדדות אלא מספר רב של דקות (דבר העומד בניגוד למסתו של וקנין), יש בהנחה זו כדי לשולח את קשר העין הרצוף הנטען בין ידי האבנים על ידי אותה דמות, התמקדות בה ויצאה מידית למדף.

אותה חוסר הלימה ניתן למצאו גם מול דוחות שוטרי יס"מ עיריות. על פי כתוב האישום (וכן מחומר הראיות) מבחינה קרונולוגית, ראשונים הגיעו למקום היו שוטרי יס"מ עיריות ורוק לאחר מכן השוטר וקנין. מדווחות שוטרי יס"מ עליה כי אוטם אמצעים לפיזור הפגנות גרמו לכל המתפרעים לעוזר את המקום תוך פרק זמן קצר לאחר שהחל השימוש באמצעות לפיזור הפגנות : "לאחר כמה דקות scl הכוח השתמש באמצעות, ההמון התפזר מהמקום..." (ת/4) וכן: "... במהלך שימוש האמצעים זרקתי כ- 3 רימוני הלם. בשלב של הפרות הסדר זיהיתי את המתפרעים צועדים לכיוון שבגד חזרה. מיד עליינו לרכבנו, הוראה של הסמ"ח צמצמנו לתוך שבגד שלום, לאחר מספר דקות שהכל פוזר חזרנו בחזרה לכינסה בשגב.." (ת/7). עוד ר' : "לאחר כ- 10 דקות עבר ההמון התפזר והפסיקי עם זריקת האלים ושבתי חזרה לתל שבע (הכוונה לרימוני הלם ד.ב.ט) (ת/6).

נמצא כי כל שוטרי יס"מ מצינים כי דקות בזדדות לאחר תחילת השימוש באמצעות לפיזור הפרות סדר, ההמון החל להתפזר. יתרה מכך, השוטר בן סימון בחיקתו הנגדית מוסיף כי הבחן בנית נסועות לכיוון ההמון רק לאחר הפיזור (עמ' 32 ש' 8) והשוטר מיכאל מדר אשר כי בעת הגיעו הכוחות הנוספים כבר לא זרקו אבנים "**אבל צרייך למצוא את אלה שזרקו**". אך גם ר' השוטר אלון שריקי שצין כי כוח הבילוש הגיע רק אחרי 20 דקות מירין רימוני הגז (עמ' 41 ש' 25).

לאור המתואר לעיל, ועל רקע התיאור של צוות היס"מ מתחזקת המסקנה כי בעת הגיעו לא הייתה אותה תמונה של הפגנה סוערת ולמעשה זו הייתה כבר בשלבי התפזרות.

עוד עליה מעדיות מעורבים כי התאורה, לא הייתה כה טובעה כפי שהיעיד וקנין. ביחס לכך השוטר ברוך אברהם העיד כי "**היה חשוך, אבל היה תאורה במקומות מסוימים**" (עמ' 25 ש' 12). תמונה קוטבית יותר עולה מעדיות של מיכאל מדר שצין: "**אתה לא רואה אנשים, היה חשוך, אבל פתאום אתה רואה רעולי פנים ומילא היה רעל פנים היה מאחור..**" (עמ' 34 ש' 7). אליו דוקורker שהתבקש לתאר את המטע שמננו זרקו אבנים וענה: "**לא ידע הראות**

שם לא טובה...אתה רואה דמיות זורקות אליך אבניים" (עמ' 36 ש' 26) ובהמשך שהתבקש לתאר את מקום מנוסת מיידי האבניים: " אני לא יודע, בקושי ראייתי להיכן הם רצנו. היתי עסוק בהתגונן מהאבניים. אתה לא יכול לשים לב לפרטים כך גם ר' עדות שלומי כהן : "... עמ' 38 ש': היה שם כמו שלטי חומות גדולים כך שלא יכולנו לראות מי זرك ואני אישית ספציפית ראייתי אזהרים עם כסוי ראש שלא הפסיקו לזרוק علينا אבניים האלה , איפה הם רצים". 27.

נמצא כי חמישה שוטרי היס"מ מתארים סיטואציה שבה כלל לא יוכל לבדוק במנגנים נכון תנאי תאוורה קשים או נכון היותם של מיידי האבניים רעולי פנים. (ווער כי בכל אמרתו של וענין אין התייחסות להיווט של הדמות רעלות פנים אם לאו).

השוטר וקנין מצין בדו"ח הפעולה שלו כי הבחן בנאש זורק אבניים (בלשון רבים). כך גם בהודעתו הכתובה צין כי הבחן בנאש משליק אבניים. בסוף ההודעה הלה נשאל כמה אבניים הנאש זורק והלה צין: "**שניהם שאני ראייתי ואתם אבניים אני לא ראייתי אם פגעו בניידת או בשוטר...**". חרף כך, בעדותו בבית המשפט שועמת עם דבריו צין כי הבחן בנאש זורק אבן אחת בלבד. (עמ' 19 ש' 26 עמ' 21 ש' 21).

לסיכום פרק זה הרוי שלاور המתואר לעיל, בהינתן כך שמדובר בעדות יחידה, ובהינתן כך שהנתונים האובייקטיבים מקיימים על זההו כדברי ובהינתן אותן תהיית וחוסר התאמה, נותר ספק האם אכן הצליח השוטר וקנין לזהות את אותה דמות משליכה אבניים כחלק מאותה הפגנה סוערת והאם אותה דמות אכן היא זו שנתפסה על ידו. די בכך כדי להקים ספק סביר.

האם וקנין ואנשי היס"מ מתארים את אותה קבוצה מיידי אבניים:

אין מחלוקת כי גם וקנין וגם שוטרי היס"מ מתייחסים לאירוע הפרת הסדר שארע בכנסיה לישוב שבב שלום ביום 14.7.5. באצד האמור, אף לא אחד משוטרי היס"מ ובודומה, גם לא וקנין העידו כי הייתה בניהם חבירה כל שהיא או שלא פעלו במסגרת אחת ולכל היוטר, שוטרי היס"מ מתייחסים לקיומו של כוחobil שהגיע בשלב מאוחר. כך גם יצוין כי התיאור אותו מוסרים שוטרי היס"מ אל מול התיאור של וקנין מלמד שזריקת האבניים, גם אם בוצעה במסגרת אותה הפגנה לא בוצעה על ידי אותה דבוקה או מאותו המקום. בפרט אמורים הדברים נכון עדותו של השוטר דוקרקר המציג את השלחת האבניים מכיוון התחנת הדלק (مزוחית לכיביש הכנסיה) מאוחר המטע בעוד שלדבריו וקנין הקבוצה בה הבחן הייתה על הכביש ומשם ברוח הנאש בכלל מערבה לכביש. כך גם התיאור בדבר השלחת אבניים מאחורי שלטי חומות כלל לא מוצא ביטוי בתיאור וקנין.

לפער האמור יש השלכה משפטית שכן מיחסים לנאש את הפגיעה בניידת של היס"מ לרבות את פציעתו של השוטר שלומי מכוח דיני הביצוע בצוותא. אך בהתאם לפסיקה הימצאותו של אדם בקרבת קבוצה של מיידי אבניים הופכת אותו למבצע בצוותא אפילו לא זרך אבן ונוכחותו פאסיבית. לצד האמור לעיל, ומוביל לקבוע מסמורות, ספק האם עצם נוכחות בהפגיעה הופכת את המשתף בה אחראי לכל המעשים שבוצעו במהלך זהה וזאת אפילו כלל לא היה חלק מקבוצת מיידי האבניים או היה נכון במקום אחר ובזמן אחר מזה שבו הושלכו האבניים. הדברים מקבלים משנה תוקף

שעה שמדובר בהפגנה שמתפרשת על שטח גיאוגרפי של מאות מטרים אם לא קילומטרים בודדים (מתחנת הדלק ועד לכיכר בתום היישוב) או הפגנה שנמשכת פרק זמן לא מבוטל במהלך אונסיהם יכולים להctrך אליה או לפרש ממנה.

לסיכום נקודה זו הרי אפילו לא הייתה כל מחלוקת הנוגעת לזהותו של הנאשם כמשליךabenim, עדין ספק האם ניתן היה ליחס לו לאור הפרדה במקום ובזמן את הפגיעה בניתן או את הפגיעה בידי השוטר).

האם הנאשם נעצר על ידי וקנין או על ידי שוטרים אחרים:

בנפרד מכל הקשים יכולות לזהות את מיידי האבנים והתהווות השונות שיפורטו עד כה, עולה מוחומר הראות שאליה נוספת הנוגעת לעצם הליך זהותו של העצור בשטח עד להבאתו לתחנת המשטרה, ובמה דברים אמורים:

הדמות שנצפתה משילכהabenim נעצרה על פי הטענה בידי וקנין בשטח. וקנין העיד כי זהה משיליךabenim כנายนם באמצעות תעודת זהות שהייתה בכיסו ומידי העבירות לידי אברהם ברוך שהיה כאמור בנידת מאחרוי. אברהם ברוך מצידו מעיד כי העביר את העצור למחסום משטרתי על כביש 25 לידי השוטר חיים מויאל. ממחסום זה הגיע צוות משטרתי נוסף שלקח אותו לתחנה.

אין מחלוקת כי בעת העברת העצור מהשוטר וקנין לאברהם ברוך, וקנין לא ידע את אברהם בדבר זהותו של העצור וכי לא נערך תיעוד בזמן זהותו. אברהם העיד במפורש כי: "ברגע שקיבלתו אותו מוקנין לא ידעתי מי הוא. **לקחתתי אותו לשוטר חיים ומסרתי אותו...לקחתתי את העצור אליו ברכבת, ישבתי איתו מאחורה, חבר מהצדות נהג בכביש 25 ושם מסרתי את החשוד לשוטר חיים.**"

חרף דבריו של אברהם כי מסר את העצור לשוטר חיים שהמתין בחסימה בכביש 25, חיים מצידו העיד כי: "**אברהם הביא לי את העצור ושם אותו בזיננה. לא ראייתי את העצור. אחורי זה הגיעו עוד צוות ולקחו אותו לתחנה**" (עמ' 27 ש' 17). (הדגשות לא במקור).

מעודות זו של חייםanno למדים כי אברהם מביא עוצר שאית פרטיו הוא לא יודע, שם אותו ב"זיננה" מבלי שהרים כלל פוגש את העוצר, וצוות משטרתי שפרטיו לא ידועים ל לוקח את אותו עוצר לתחנת המשטרה. לכל אותן העברות אין תיעוד וגם לא נעשה בירור מצד מי מהשוטרים לגבי זהותו של העוצר בין אם בתשאול ובין אם באמצעות מסמכים. ויוזכר כי הנאשם מצדו, טוען שנעצר אולם על ידי אנשים שלבשו מדי יס"מ ולא על ידי וקנין.

לכוארה, די בכך שה הנאשם כבר לאחר מעצרו בשטח על ידי וקנין כפי עדותם באמצעות ת.ז. לגשר על חוסר התיעוד הנוגע לאופן הבאתו של העוצר לתחנה. דא עקא כי גם ביחס לזהותה מתעוררות תהיות:

ראשית, ועל כך אין מחלוקת, אין כל תיעוד של פרטינו הנายน בזמן בשטח וזאת באמצעות ת.ז. לגשר על חוסר התיעוד הנוגע לזהותו של הנאשם נעשה רק בבדיקה החל מהימצאותו בתחנה ואילך. בהקשר לכך דו"ח הפעולה של וקנין מולא

בשעה 1:50 בתחנת המשטרה. אם אכן זוהה הנאשם בזמן אמת על ידי וקנין מצופה היה כי כבר בעת שהעביר אותו לידי אברהם היה אומר לכל הפחות את שמו של החשוד דבר שלא נעשה על פי העדויות השונות.

יתריה מכך, גם מן התיאור הנוגע לזיהוי עולים סימני שאלה: בעודו הראשונה של וקנין זה מוסר כי: "ברגע שתפסנו אותו, העלנו אותו לנידית ועשינו עליו חיפוש ומצאנו עליו את תעוזת הזיהות שלו" (עמ' 16 ש' 3').

התיאור אותו מוסר אברהם ברוך שונה תכליות שוני ואין כל איזכר להעלאתו של החשוד לנידית לא כל שכן ערכתו של חיפוש משותף. כאמור אברהם טוען שככל לא ידע מי הוא מעביר: "לאחר נסעה של זמן מה הרכב הראשון נעצר, ראייתי את וקנין יצא מהרכב ורודף אחרי אדם מסוים וטופס אותו. אני ישבתי במושב האחורי בניידת ויצאתי והקדמתי (צ"ל התקדמות ד.ב.ט) לעבר וקנין שהביא לי את החשוד ואמר לי לחתת אותו למיחסום.." (עמ' 23 ש' 22). ובהמשך: "ברגע שקיבلت אותו מוקני לא ידעתי מי הוא.לקחתי אותו לשוטר חיים ומסרתי אותו".

ודוקן, אברהם נמצא במגמה אחת בלבד לאחרו, שנית בודדות, שכן זה רואה את יציאתו של וקנין מהרכב ואת אותה דמות אף יוצא מהרכב ומתקבל את העצור כך שגם לא ניתן לטוען כי בשל פער הזמן יתכן ולא שם לב לחיפוש שנערך על הנאשם.

השוטר אברהם ברוך מלא את דוח המעצר שלו גם זאת נעשה בתחנת המשטרה בשעה 30:4. עיון בת' 2 מגלה כי הרוביריקה: "זוהה באמצעות תעוזת זיהה " נותרה ריקה. בעודו זה כלל לא התבקש להתייחס לזיהות האדם למיחסום בהשוואה לזיהות האדם שאת פרטיו מילא בתחנה

כאן המקום לציין כי יחד עם אברהם ברוך בנידת היו לפחות עוד שני שוטרים אחד מהם בשם קויבי קוסה. חרף כך אף לא אחד מלאה העיד מטעם המأشימה או רשם דו"ח פעולה. בנסיבותיו של תיק זה ישנה חשיבות רבה לעדותם שכן אלו ראו את המרדף אחר הדמות ואף בצורה טוביה יותר מהשוטר אברהם ברוך שישב מאחור. אלו יכולים לשפוך אור הן לגבי המצב בשטח עבור לתחילה המרדף, הן לגבי אותה דמות וכך גם לגבי ביצוע המעצר ויזיהויה של הדמות. היעדר תיעוד מצדיהם של אלה, בנסיבותיו של תיק זה הנה מחדל חקירה הפועל לחובת המأشימה.

לכל אלה, יש להוסיף כאמור את הנתון ולפיו בשלב הסיכון, הוגשה על ידי בא כוח הנאשם תעוזת הזיהות המקורית של על מנת לסתור עדותו של וקנין. העד וקנין הובא כעד הזימה אולם בעודו השנייה לא חזר על גרטתו בדבר חיפוש משותף בנידת וכך גם לא ניתנה תשובה ברורה מה נעשה עם אותה תעוזת זיהות (האם נמסרה חזרה לחשוד או לשוטר). במצב דברים שכזה, הימצאות תעוזת הזיהות ברשות משפטת הנאשם מוסיפה על סימני השאלה הנוגעים לתיאור אותו מוסר ועKENNI.

לסיכום נראה זו הרי שגם אם בית המשפט היה מקבל ללא ספקות את התיאור של השוטר וקנין בדבר התמקדות ויזיהו בשטח של הדמות עד לתפיסה (ואיני מקבל), הרי שנוכחות אופן העברת החשוד לתחנה דרך מספר רב של חוליות, חלקן עלומות ולא תיעוד, ועל רקע כך שכל התיעוד נעשה בדיעד די לא ברור האם עסיקן באותו עצור אם לאו.

בטרם אסימם הכרעת הדין אצין כי לא נעלמה מעני בית המשפט גרסתו הרעה של הנאשם הינה בבחינת עדות כבושה, מיתמתת ומפתחתת. הנאשם בחקירותו במשטרה בחר לשומר על זכות השתקה. למעשה, למעט מענה על שתי שאלות בודדות שאין נוגעות למעשים המוחשיים לו, כלל לא ענה לטענות הקשות שהוטחו בו. כך גם אין מחלוקת הנותן היה נכון באותה הפגנה ויתכן שנכחתו זו לא הייתה ת邏ימה ולא נעודה לחפש את בני דודו כפי שהעיד הגם כר. הגם כר וחרף אותה עננה מעיל ראשו על בית המשפט להידרש האם המוחש לו בכתב האישום באופן קונקרטי הוכח מעיל לככל ספק סביר והתשובה לכך שלילית.

סוף דבר, לאור כל האמור לעיל, הנני לזכות הנאשם מחמת הספק מן המוחש לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ה, 12 אפריל 2015, בהעדך
הצדדים.